

[Vanggaard.]

25 Dampskibe i Havnen foruden dem, der maatte ligge paa Reden og ikke kunde komme ind, og saa har vi, som sagt, endda ikke haft de svenske Fiskere til at fylde op i Havnen. I Fjor fik et Skib, der skulde losse Kunstgødning — der ligger et stort Pakhus deroppe — Ordre til at losse andetsteds, hvorefter Ladningen i Biler maatte føres hen til Pakhuset. I Februar i Aar har der været afsendt 1109 Jernbanevogne og i første Halvdel af Marts 850 Vogne, hvilket sidste giver 56 Vogne om Dagen. Jeg vilde naturligvis ikke nævne det, hvis ikke denne Trafik var en dansk: Sild, Kul og Kunstgødning. Men ogsaa under normale Forhold, naar der ikke er Isvintre, er der et stort og tiltagende Fiskeri ved Hirtshals. Jeg maa i denne Forbindelse nævne, at vi har kun fire Havne paa Jyllands Vestkyst fra Skagen til Grænsen, og dertil skal vi saa endda medregne Hvide Sande, medens vi har 7 Havne fra Limfjorden til Skagen. Jeg tør sige, at Nordsøfiskeriets store Udvikling viser, at de Havne, der findes, i høj Grad er paakrævede, og at de ogsaa trænger til Udvidelse og Forbedring.

Paa Udvalgets Vegne har jeg Bemyndigelse til at fremsætte følgende Udtalelse: Da Lovforslaget kun omfatter Skagens og Frederikshavns Fiskerihavne, har Udvalget trods den mere omfattende Besigtigelse af flere nordjyske Havne, Udvalget har foretaget, været henvist til at tage Stilling til de to nævnte Havne.

Udvalget har derfor ikke kunnet fremkomme med Forslag til en Udvidelse af Hirtshals Havn. Men under Forhandlingen i Udvalget har der været stor Interesse for denne Havn og Ønske om, at den snarest udbygges paa tidssvarende Maade med Adskillelse af Trafik og Fiskeri.

Dette er altsaa Udvalgets Udtalelse, som jeg paa dets Vegne fremfører, ligesom naturligvis ogsaa min Redegørelse for Betænkningen og for Sagens Gang.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg vil gerne have Lov til at udtrykke min Glæde og Tak over for det ærede Udvalg, fordi det nu er lykkedes, ganske vist efter en temmelig langvarig Behandling, at komme til Enighed om et Forslag, som alle Parter, ogsaa de lokale Interesser og Fiskeriet, har accepteret.

Under Udvalgsbehandlingen har Spørgsmaalet om Forholdet mellem de egentlige Fiskerihavne, de købstadkommunale Havne og Statshavnene adskillige Gange været fremme til Drøftelse. Forholdet er som be-

kendt det, at Staten ved Anlæg af de egentlige Fiskerihavne normalt yder et Tilskud paa 50 pCt. af Omkostningerne. Hertil kommer, at der efter Gennemførelsen af Lovgivningen om Iværksættelse af offentlige Arbejder og Beskæftigelse af arbejdsløse har udviklet sig den Praksis, at der tillige i vidt Omfang ydes Tilskud af Arbejds- og Socialministeriet til saadanne Anlæg, saaledes at Ministeriet for offentlige Arbejders Tilskud fastsættes til 50 pCt. af Overslagssummen efter Fradrag af Arbejds- og Socialministeriets Tilskud.

Til de købstadkommunale Havne ydes der ikke nogen Art af Tilskud, bortset fra, at der i nogle faa Undtagelsestilfælde er ydet Tilskud til Anlæg af en Fiskerihavn i Forbindelse med en købstadkommunal Havn, men Ministeriet fører paa Statens Vegne Tilsyn med Havnene, fastsætter deres Takster og skal godkende alle væsentlige Dispositioner.

Endelig er der saa Statshavnene, hvor Staten betaler saavel Havnenes Anlæg som deres Vedligeholdelse, ligesom Staten maa bære det eventuelle Underskud, som fremkommer ved disse Havnes Drift.

Fra forskellig Side i Udvalget har man givet Udtryk for, saaledes som det ogsaa er nævnt i Betænkningen, at den nuværende Ordning og Relationen mellem disse forskellige Havne i nogen Grad havde Tilfældighedens Præg og i mange Tilfælde syntes uretfærdig. Dette sidste er særlig fremkommet i Forbindelse med Udvidelsen af Statshavnen i Frederikshavn, idet man har gjort gældende, at baade Fiskeriet i Frederikshavn og Skagen saavel som de øvrige Erhverv i Frederikshavn havde en urimelig Fordel af, at disse Havne var Statshavne i Modsætning til andre Fiskerihavne og købstadkommunale Havne, hvor for Fiskerihavnenes Vedkommende de lokale Interesser normalt maa skaffe Halvdelen af de nødvendige Beløb til Havnens Etablering og Udvidelse, medens de købstadkommunale Havne maa bære samtlige Omkostninger ved Havnenes Etablering, Vedligeholdelse og Udvidelse. I de Tilfælde, hvor de købstadkommunale Havne giver Underskud, maa de paagældende Kommuner og derigennem de interesserede Erhverv ofte ved Skattebyrder være medvirkende til at opretholde de paagældende Havne uden nogen Støtte fra Staten, i Modsætning til Forholdene ved Statshavnene.

Jeg har under Udvalgsbehandlingen kunnet give Udvalget Ret i, at Udviklingen har medført nogle Tilfældigheder og ogsaa nogle Uretfærdigheder paa dette Omraade.